

gedragsregel in verhaal: “laat je altijd zien van je beste kant”

Vandaag is een speciale bijeenkomst.

Dat zien de zwemmers meteen als ze de zaal binnen komen. Henk Haai staat niet, zoals bij de andere bijeenkomsten, vooraan te wachten voor het bord. Hij zit op één van de stoelen waar de zwemmers normaal plaats op nemen tijdens de bijeenkomst.

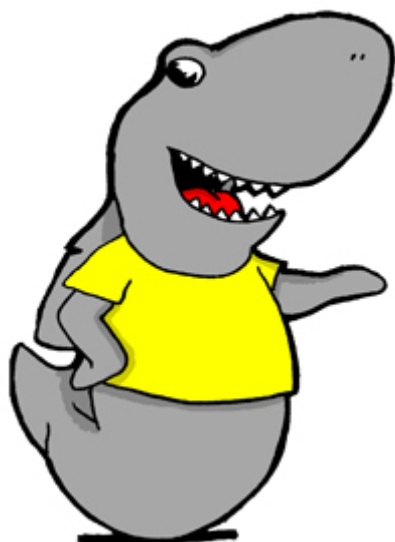

Piet Piranha gaat voor de klas staan, pakt de aanwijspijp en zegt met een lage stem: “Goede middag iedereen, is iedereen aanwezig?”

Henk Haai en de zwemmers moeten lachen.

“Je moet toch nog wat meer groeien hoor Piet, om op onze trainer te lijken!”

De zwemmers hadden zich naast Henk Haai op de stoeltjes gezet en ook Piet had zijn visbokaal meegenomen naar zijn plaats.

“Waarom zit u tussen ons in?” vraagt Sonia Struisvogel.

“Jullie gaan vandaag mijn taak overnemen” vertelt Henk Haai.

“Vandaag mogen jullie allemaal één voor één voor de groep komen staan en vertellen wat jullie goed en minder goed aan mij vinden en daarna zal ikzelf ook nog wat vertellen.”

“Wie wil als eerste voor de groep gaan staan?”

De zwemmers keken allemaal een andere kant op, ze vonden het idee om iets over de trainer te vertellen terwijl hij er zelf bij zat niet zo prettig.

“Paco ga jij als eerste?” Paco wilde eigenlijk helemaal niet als eerste, maar hij kon moeilijk blijven zitten.

“Ahum.” Iedereen keek vol verwachting naar Paco waardoor hij nog moeilijker uit zijn woorden kwam. “Ik vind onze trainer een goede trainer omdat hij veel verstand heeft van zwemmen en zijn best doet om ons te helpen goede zwemmers te worden.”

“En wat vind je minder goed aan mij Paco?”

“Uuuuuuuuuuhm.” Paco voelde zich erg ongemakkelijk maar zei uiteindelijk: “Ik vind dat u soms een beetje hard praat.”

“Goed zo Paco, prima gedaan, nu mag de volgende.”

En zo kwamen alle zwemmers aan het woord om te vertellen wat ze goed en niet goed vonden aan hun trainer. Henk Haai was trots op zijn zwemmers dat ze het allemaal gedurfd hadden om voor de groep te vertellen wat ze van hun trainer vonden. Bovendien kon Henk Haai nu rekening houden met de punten die zijn zwemmers over hem gezegd hadden om op die manier de trainingen te verfijnen voor de zwemmers.

Henk Haai was ondertussen opgestaan en naar voren gelopen.

“Ik heb jullie dit laten doen zodat ook ik weet wat ik nog kan veranderen om de trainingen aangenaamer te maken. De trainer en de zwemmers zorgen er samen voor dat een training aangenaam is.”

Nu snapten de zwemmers ook waarom ze naar voren hadden moeten komen.

“Niet iedereen heeft altijd zin om te trainen en zelfs ik heb soms wel eens een keer geen zin om training te geven. Het is normaal dat dat gebeurt. Maar juist op zo’n momenten moet je proberen om toch normaal mee te doen met de training.”

“Als ik geen zin heb om te trainen, sta ik vaak stil langs de kant.” zegt Karel Koala. “Ik weet dat dat niet goed is, maar op dat moment doe ik dat gewoon.”

“Niels begint dan altijd vervelend te doen!” roept Piet Piranha. “Dan kietelt hij mij of trekt hij aan mijn vinnen.”

Piet keek boos naar Niels, maar Niels kon er wel om lachen.

“Dat is niet goed hè Niels.” zei Henk Haai. “Ook al heb je geen zin, je mag nooit andere zwemmers lastig vallen. Je moet altijd proberen te laten zien dat je toch gemotiveerd bent om te trainen, ook al doe je maar alsof. Als er iemand geen zin heeft en vervelend doet, beïnvloedt dat de hele groep en dat is niet goed.”

Niels lachte opeens niet meer....

De zwemmers hadden duidelijk de boodschap die Henk Haai probeerde over te brengen, begrepen.

“We moeten altijd gemotiveerd zijn, ook al hebben we soms geen zin.” zei Bert Baviaan.

“Zo is dat Bert.” beaamt Henk Haai.

“Samen zorgen we voor een leuk en gemotiveerd zwemteam!”

“Mogen we nu vertrekken?” vroeg Sonia Struisvogel. “Het is hier nogal koud, brrrrr.”

Natuurlijk is het kouder geworden, de zomer is alweer voorbij en de herfst is begonnen.